

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 6C/36/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5912204229
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Krajčiová
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2019:5912204229.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Renátou Krajčiovou v spore žalobcu: U. W., nar. XX.XX.XXXX, T. XXXX/XX, F. - U., zast. LŐWY & LŐWY s.r.o., Slowackeho 56, 821 07 Bratislava-Ružinov, IČO: 47236230, proti žalovanej: E. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, zast. U. & T. s. r. o., M. T. XXX/XX, XXX XX N. Y., IČO: 36861251, o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** v celom rozsahu.

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku rozhodnutím vydaným súdnym úradníkom.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 04.06.2012 domáhal, aby súd určil, že darovacia zmluva uzavretá medzi darcami C. T., Y. T., rod. N. a obdarovanou E. N., rod. U., ktorej vklad bol povolený Správou katastra Ružomberok dňa 04.01.2012 pod č. V XXXX/XX, predmetom ktorej sú nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX k.ú. N., obec N., a to rodinný dom súpisné číslo XXX postavený na pozemku parcela č. CKN XXX, pozemok parcela č. Z. XXX záhrady o výmere 722 m² a pozemok parcela č. Z. 947 zastavané plochy a nádvoria o výmere 419 m², je voči žalobcovi právne neúčinná. Žalobca uviedol, že má pohľadávku vo výške 17.600,00 eur z titulu ústnej zmluvy o pôžičke voči C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, ktorý je zaťom žalovanej. Žalobca uviedol, že požičal dlžníkovi na základe ústnej zmluvy o pôžičke v mesiaci apríl 2011 sumu 7.000,00 eur, v auguste 2011 sumu 10.000,00 eur, v septembri 2011 sumu 600,00 eur. Požičanú sumu vo výške 7.000,00 eur a 10.000,00 eur sa dlžník zaviazal vrátiť do 31.08.2011 a sumu 600,00 eur do 30.09.2011. Dlžník si tento záväzok voči žalobcovi aj napriek listine označenej ako zmluva o pôžičke zo dňa 24.11.2011, kde sa zaviazal dlžník sumu 17.600,00 eur vrátiť žalobcovi do 31.01.2012, nesplnil, preto žalobca podal dňa 08.03.2012 na tunajšom súde návrh na vydanie platobného rozkazu. Ďalej poukázal žalobca, že darovacou zmluvou, ktorej vklad bol povolený pod č. V XXXX/XX dňa 04.01.2012, dlžník spolu s manželkou previedol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na svokra, t.j. žalovanú, a to s úmyslom ukrátiť ho ako veriteľa. Podľa jeho názoru ide o odporovateľný právny úkon, keď dlžník sa úmyselne zbavil svojho majetku, aby ukrátil uspokojenie žalobcovej pohľadávky. Pre existenciu pohľadávky postačuje, aby existovala vo forme budúcej pohľadávky v dobe, kedy k odporovateľnému právnomu úkonu došlo.

2. Vyjadrenie žalovanej v spore. Žalovaná poukázala, že žalobca už nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi C. T. a preto nie je oprávnený domáhať sa neúčinnosti predmetného právneho úkonu darovacej zmluvy č. V XXXX/XX. Je pravdou, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 7C/52/2012 súd prvého stupňa rozsudkom č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016 uložil povinnosť C. T.

zaplatiť žalobcovi sumu 17.600,00 eur s príslušenstvom, avšak táto pohľadávka žalobcu voči C. T. zanikla započítaním. Robert Průcha je totiž veriteľom pohľadávky voči žalobcovi vo výške 43.430,00 eur s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,00 eur od 17.04.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,00 eur od 01.06.2011 do zaplatenia a nárokom na náhradu trov konania vo výške 781,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eur. C. T. nadobudol túto pohľadávku ako postupník zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 24.07.2015 uzavretou s pôvodným veriteľom obchodnou spoločnosťou Helios s.r.o., so sídlom N. XXX, 034 71 N., IČO: 31605257 ako postupcom. Postupca Helios s.r.o. oznámil žalobcovi postúpenie tejto pohľadávky listom zo dňa 24.07.2015. Pohľadávka pôvodného veriteľa Helios s.r.o. voči dlžníkovi - žalobcovi s príslušenstvom bola priznaná spoločnosti Helios s.r.o. rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015. Pohľadávka žalobcu voči C. T. priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 následne zanikla započítaním s pohľadávkou C.a T., ktorú nadobudol od spoločnosti Helios s.r.o., ako to vyplýva z listu C.a T. označeného ako Jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka zo dňa 13.10.2016, ktorý bol doručený žalobcovi 20.10.2016. Po tomto započítaní pohľadávok ešte pohľadávka C.a T. voči žalobcovi predstavuje sumu 42.728,88 eur. V nadväznosti na tvrdenie žalobcu, že započítanie vzájomných pohľadávok je neplatné, keďže pohľadávka priznaná spoločnosti Helios s.r.o. rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015 bola už dávno predtým riadne zaplatená a že dlžník C. T. mal vedomosť o úhrade dlžnej sumy a v uvedenom konaní si duplicitne uplatnil túto pohľadávku, teda úmyselne zamlčal, že jeho nárok voči žalobcovi zanikol splnením, čím procesným úskokom dosiahol vydanie tohto rozsudku a že predmetný rozsudok nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, keďže sa v mieste doručenia v tom čase dlhodobo nezdržoval. K tomu uviedol, že súd konajúci v tejto veci nie je oprávnený spochybňovať ani preskúmať právoplatnosť označeného rozsudku, súd musí z tohto rozsudku vychádzať. Ani tvrdenia žalobcu o tom, že sa v mieste doručovania v čase doručovania označeného rozsudku nezdržoval a teda nemohol tento rozsudok nadobudnúť právoplatnosť, neobstoja. Žalobca v konaniach vedených na tunajšom súde vždy uvádzal svoju adresu Priehradná 44, 821 07 Bratislava - Vrakuňa, je tomu tak aj v tomto konaní. V týchto súdnych konaniach sa mu písomnosti súdov doručovali na uvedenú adresu. Ešte pred podaním žaloby vo veci 8Cb/15/2015 bol žalobca právnym zástupcom žalovanej vyzvaný na zaplatenie tam uplatňovaných dlžných faktúr, pričom žalobca na túto výzvu odpovedal listom doručeným právnemu zástupcovi žalovanej dňa 14.03.2014, kde opätovne uvádza vyššie uvedenú adresu, rovnako v liste zo dňa 26.10.2016, ktorým dlžníkovi C. T. oznamoval svoj nesúhlas s jednostranným započítaním pohľadávok, uvádza vyššie uvedenú adresu, teda žalobca používa túto adresu na doručovanie písomností a je zrejmé, že sa na tejto adrese zdržiava tak, aby si listiny preberal. Jeho bývalá manželka pani X. I. nemôže potvrdiť, že sa žalobca zdržiaval na uvedenej adrese v čase konania 8Cb/15/2015, keďže v konaní 7C/52/2012 vypovedala, že so žalobcom nežije v spoločnej domácnosti od 26.11.2014. Nie je pravdou tvrdenie žalobcu, že predmetné faktúry boli dávno predtým riadne zaplatené. Pokiaľ žalobca predložil listinu označenú ako evidencia pohľadávok za obdobie r.2011, z ktorej vyplýva, že prijal od spoločnosti Helios s.r.o. sumu 30.000,00 eur s DPH za predaj auta a z tejto listiny nevyplýva akákoľvek úhrada týchto faktúr žalobcom spoločnosti Helios s.r.o., s vecou nesúvisí. Pokiaľ predložil žalobca doklady o úhrade spoločnosti Helios s.r.o. v sume 10.000,00 eur dňa 24.05.2011, sumy 10.000,00 eur dňa 16.05.2011 a sumy 2.000,00 eur dňa 27.06.2011 ako úhrad faktúr č. 3/2011 uplatňovanej v konaní 8Cb/15/2015, uvedená suma vo výške 22.000,00 eur v tomto konaní bola ako čiastočná úhrada zohľadnená a Helios s.r.o. sa v tomto konaní domáhal len zaplatenia zostatku z tejto faktúry. Pokiaľ žalobca predložil príjmové pokladničné doklady 7x úhrada po 4.350,00 eur s DPH na úhradu faktúry č. 4/2011, Helios s.r.o. v konaní tieto doklady ak čiastočnú úhradu faktúry 4/2011 zohľadnil a domáhal sa len zaplatenia zostatku faktúry. Ďalej pokiaľ žalobca predložil príjmové pokladničné doklady spolu 6 po 4.380,00 eur s DPH na úhradu faktúry č. 3/2011, o týchto úhradách spoločnosť Helios nemala vedomosť. Ďalej poukázala, že skutočnosť, že žalobca uhradil predmetné faktúry ešte pred vyhlásením rozsudku č.k. 8Cb/15/2015-95, je nerozhodná, pretože sa mal v tomto konaní touto skutočnosťou brániť. Pokiaľ žalobca tvrdí, že predmetné faktúry uhradil v celom rozsahu a C. T. mal vedomosť o úhrade tejto sumy, žalobca ešte v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 5Cb/12/2012 do zápisnice zo dňa 07.08.2012 tvrdil, že medzi ním a spoločnosťou Helios s.r.o. nebol obchodný vzťah a táto spoločnosť mu nič nefakturovala. Aj v liste doručenom právnemu zástupcovi žalovanej dňa 14.03.2014 poprel, že by mal tieto faktúry a že by ich nejakým spôsobom uhradil. Uviedol, že v evidencii došlej pošty firmy sa tieto faktúry nenachádzajú ani v účtovnej evidencii nie je evidovaný takýto záväzok, pritom v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp.zn. 5Cb/12/2012 na pojednávaní konanom dňa 07.08.2012 bolo uvedené, že takéto faktúry boli vystavené, boli čiastočne uhradené a ich neuhradený zostatok predstavuje sumu 43.430,00 eur. Ešte pred podaním tejto žaloby

bol žalobca vyzvaný na zaplataenie týchto faktúr listom zo dňa 07.02.2014. Je zrejmé, že žalobca vedel o tomto svojom dlhu.

3. Vyjadrenie žalobcu v spore. Zo strany C.a T. došlo k neplatnému započítaniu pohľadávok. Obchodná spoločnosť Helios s.r.o. sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 26.05.2014 domáhala voči U. W. zaplataenia sumy 43.430,00 eur s príslušenstvom. Vo veci bol vydaný platobný rozkaz dňa 28.11.2014, ktorý pre nemožnosť doručenia do vlastných rúk žalovanému bol uznesením tunajšieho súdu zrušený v celom rozsahu a vo veci bolo nariadené pojednávanie. Súd konal v neprítomnosti U. W., ktorý mal doručenie predvolania vykázané s poukazom na ust. § 47 ods.2 OSP. Na základe toho tunajší súd vydal dňa 25.05.2015 rozsudok č.k.8Cb/15/2015-95, ktorým U. W. uložil povinnosť zaplatiť obchodnej spoločnosti Helios s.r.o. sumu 43.430,00 eur spolu s úrokom z omeškania a náhradu trov konania. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18.07.2015. Suma uplatňovaná v tomto konaní bola zo strany U. W. obchodnej spoločnosti Helios s.r.o. dávno predtým riadne zaplataená a C. T. mal vedomosť o úhrade dlžnej sumy, v súdnom konaní si duplicitne uplatnil už predtým uhradenú pohľadávku. C. T., konateľ obchodnej spoločnosti Helios s.r.o., v tomto konaní úmyselne zamlčal, že jeho nárok voči žalobcovi zanikol splnením, čím procesným úskokom dosiahol vydanie označeného rozsudku tunajšieho súdu aj napriek tomu, že spoločnosť Helios s.r.o. nemala nárok na zaplataenie predmetnej sumy. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, avšak U. W. nemal možnosť sa o tomto dozvedieť, nakoľko sa v mieste doručovania v tom čase dlhodobo nezdržoval, neprevzal si skôr vydaný platobný rozkaz ani predvolanie na pojednávanie, nemal možnosť dozvedieť sa o tom, že obchodná spoločnosť Helios s.r.o. voči nemu uplatňuje už neexistujúcu pohľadávku. Nemal možnosť uplatňovať žiadne prostriedky procesnej obrany. V rozhodnom období sa zdržiaval výlučne na adrese rodinného domu v C., C. XXX6, XXX XX C.. Doručovanie v dotknutom konaní bolo voči nemu od počiatku neúčinné. Žalobca bezprostredne potom, ako sa dozvedel o existencii rozsudku, podnikol kroky smerujúce k náprave, podal žalobu na obnovu konania. Konateľ spoločnosti Helios s.r.o. dlhodobo plánoval, ako sa vyhnúť splneniu jeho povinnosti zo zmluvy o pôžičke voči žalobcovi, a to najmä tým, že sa zbavil svojho majetku, že pohľadávku spoločnosti Helios s.r.o. postúpil na seba ako na fyzickú osobu, pričom v danom čase bol jediným konateľom a spoločníkom spoločnosti Helios s.r.o. Podnikol kroky smerujúce k zrušeniu spoločnosti a k 23.10.2015 skutočne prišlo k jej výmazu z obchodného registra. Vzhľadom k tomu súd konanie o žalobe na obnovu konania zastavil uznesením zo dňa 12.12.2016 č.k. 1Cb/99/2016-31. Žalobca opakovane upozorňoval C.a T., že zo strany spoločnosti Helios s.r.o. prišlo k neplatnému postúpeniu pohľadávky, nakoľko táto v čase postúpenia neexistovala a nemohlo prísť k riadnemu započítaniu pohľadávok. Zároveň mu predložil doklady o úhrade pohľadávok. napriek tomu C. T. postupoval tak, že listom zo dňa 13.10.2006 zaslal žalobcovi Jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka. Zo strany C.a T. ide o tendenčné správanie v snahe vyhnúť sa splneniu svojej povinnosti voči žalobcovi. Poukázal na potrebu súdu rozhodnúť o prejudiciálnej otázke, a to o neplatnosti jednostranného úkonu C.a T., ktorým prišlo k započítaniu pohľadávky s pohľadávkou žalobcu. Pre žalobcu má zásadný význam, aby predmetná otázka bola vyriešená medzitýmnym rozsudkom, nakoľko to má priamy vplyv aj pre prípadné ďalšie konania týkajúce sa pohľadávky žalobcu, ktorú si mieni uplatňovať v exekučnom konaní. Má za to, že žalobca svoj záväzok riadne uhradil a nemohlo prísť k započítaniu pohľadávky, ktorá v čase započítania už neexistovala. Nemohlo prísť k platnému postúpeniu takejto neexistentnej pohľadávky - právny úkon predchádzajúci pokusu o jednostranné započítanie.

4. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom listín založených v spise, a to najmä s výpisom z LV č. XXXX obec N., k.ú. N., Okresný úrad Ružomberok, katastrálny odbor, vyhotovený ku dňu 31.05.2012, z ktorého vyplynulo, že výlučným vlastníkom nehnuteľnosti, a to pozemkov parcela č. Z. XXX druh záhrady o výmere 722 m² a parcela č. Z. 947 druh zastavané plochy a nádvoria o výmere 419 m², ako aj stavby rodinného domu súpisné číslo XXX postaveného na parcele č. XXX, je žalovaná. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi obchodnou spoločnosťou Helios s.r.o., N. XXX, 034 71 N., IČO: 31605257 ako postupcom a C. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX ako postupníkom dňa 24.07.2015 vyplynulo, že na základe tejto zmluvy postupca postupuje za dohodnutú odplatu na postupníka svoju pohľadávku voči dlžníkovi U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX F. - U., vrátane príslušenstva, a to úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,00 eur od 17.04.2011 až do zaplataenia, úroku z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,00 eur od 01.06.2011 do zaplataenia, s nárokom na náhradu trov konania vo výške 781,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eur, ktorá bola priznaná postupcovi rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015, právoplatným dňom 18.07.2015 a vykonateľným

dňom 22.07.2015. Obchodná spoločnosť Helios s.r.o. listom zo dňa 24.07.2015 adresovaným U. W. oznámila mu predmetné postúpenie pohľadávky v celkovej výške 43.430,00 eur s príslušenstvom postupníkovi C. T.. Tento list bol daný na poštovú prepravu - doporučená zásielka dňa 29.12.2015, ako vyplynulo z poštového podacieho lístka. Túto zásielku prevzal adresát dňa 22.01.2016, ako vyplynulo zo sledovania zásielok na webe Slovenskej pošty. C. T. listom zo dňa 13.10.2016 adresovaným U. W. v súlade s ust. § 580 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka jednostranne započítal proti U. W. vzájomné peňažné pohľadávky v rozsahu, v ktorom sa kryjú, a to nasledovne: a) započítavaná pohľadávka veriteľa C. a T. proti dlžníkovi U. W. vo výške 43.430,00 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,00 eur od 17.04.2011 až do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,00 eur od 01.06.2011 až do zaplatenia a spolu s nárokom na náhradu trov konania vo výške 781,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eur, ktorá bola priznaná rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015, t.j. vyčíslená v celkovej výške 67.780,19 eur, s pohľadávkou veriteľa U. W. proti dlžníkovi C. T. vo výške 17.600,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 17.600,00 eur od 01.02.2012 do 13.10.2016 vo výške 7.451,31 eur, vyčíslené v celkovej výške 25.051,31 eur, priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016, pričom pohľadávky sa vzájomne kryjú vo výške 25.051,31 eur a v tejto výške došlo k započítaniu. Tento list bol zaslaný žalovanému doporučenou poštovou zásielkou, ako vyplynulo z poštového podacieho lístka zo dňa 14.10.2016. Ako vyplynulo zo sledovania zásielok na webovej stránke Slovenskej pošty, táto zásielka bola vydaná adresátovi dňa 20.10.2016. Darovacou zmluvou uzavretou medzi C. T. a Y. T., rod. N. ako darcami a žalovanou ako obdarovanou darcovia darovali čisto a bez tiarch im patriace spoluvlastnícke podiele, každý v 1/2-ici na nehnuteľnostiach: stavba rodinného domu súpisné číslo XXX na pozemku parcela č. Z. XXX v N., ako aj na pozemku parcela č. Z. XXX zastavané plochy a nádvoría o výmere 419 m², zapísané na LV č. XXXX pre obec a k.ú. N. pod B1, B2, do výlučného vlastníctva žalovanej za podmienok v tejto zmluve uvedenej. Návrh na vklad vlastníckeho práva darovacou zmluvou bol doručený Katastrálnemu úradu Žilina, Správe katastra Ružomberok dňa 07.12.2011. Súd sa oboznámil s dokladom žalobcu „Evidencia pohľadávok“ za obdobie r.2011 vrátane príjmového pokladničného dokladu zo dňa 31.08.2011, z ktorého vyplýva, že žalobca od spoločnosti Helios s.r.o. prijal sumu 30.000,00 eur s DPH za predaj auta. Ďalej súd sa oboznámil s dokladmi o úhrade sumy 10.000,00 eur dňa 24.05.2011, sumy 10.000,00 eur dňa 16.05.2011 a sumy 2.000,00 eur dňa 27.06.2011 zo strany Helios s.r.o. žalobcovi, s príjmovými pokladničnými dokladmi č. 058393, 058394, 058395, 058396, 058397, 058398, 058399, každý na sumu 4.350,00 eur s DPH na úhradu faktúry č. 4/2011, s príjmovými pokladničnými dokladmi č. 058392, 058391, 058390, 058389, 058388, 058387, každý na sumu 4.380,00 eur s DPH na úhradu faktúry č. 3/2011.

5. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil aj s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 5Cb/12/2012, sp.zn. 8Cb/15/2015 a sp.zn. 7C/52/2012. Súd sa oboznámil so spisom sp.zn. 7C/52/2012, najmä s rozsudkom č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 žalobcu U. W. proti žalovanému C. T. o zaplatenie sumy 17.600,00 eur s príslušenstvom, v zmysle ktorého žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 17.600,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 17.600,00 eur od 01.02.2012 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Žiline svojím rozsudkom č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016 rozsudok okresného súdu potvrdil. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 07.10.2016 a vykonateľnosť dňom 11.10.2016. Z obsahu pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 8Cb/15/2015 v právnej veci žalobcu Helios s.r.o., N. XXX, 034 71 N., IČO: 31605257, proti žalovanému U. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, XXX XX F. - U., v konaní o zaplatenie sumy 43.430,00 eur s príslušenstvom, a to najmä z rozsudku č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015 vyplynulo, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 43.430,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,00 eur od 17.04.2011 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,00 eur od 01.06.2011 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Žalobcovi bola priznaná náhrada trov konania vo výške 781,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eur. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 18.07.2015 a vykonateľnosť dňom 22.07.2015. Súd sa oboznámil tiež so zápisnicou z pojednávania zo dňa 07.08.2012 z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp.zn. 5Cb/12/2012 v právnej veci žalobcu STAVOKORD s.r.o., so sídlom Kazanská 19, Bratislava, IČO: 44712758, proti žalovanému Helios s.r.o., so sídlom N. XXX, IČO: 31605257, o splnenie povinnosti, kde na strane 4 zápisnice štatutárny zástupca žalobcu U. W. uviedol vyjadrenie: Fakt je ten, že Helios a U. W., tam nebolo nič fakturované, to je fakt, čiže keď protistrana tvrdí, že bol tam nejaký obchodný vzťah,

tak fakt je ten, že tam nebolo nič fakturované. Ja tvrdím, že obchodný vzťah bol iba medzi Heliosom a STAVOKORDom a tam prebehla faktúra. Firma Helios neposunula a nevyfakturovala nič U. W..

6. Tunajší súd medzitýmnym rozsudkom č.k. 6C/36/2012-292 zo dňa 16.05.2017 určil, že pohľadávka žalobcu voči C. T. nar. XX.XX.XXXX, bytom N. XXX, vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016 zanikla započítaním jednostranným právnym úkonom C.a T. adresovaným žalobcovi listom zo dňa 13.10.2016. Na odvolanie žalobcu voči medzitýmnemu rozsudku Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 7Co/286/2017-346 zo dňa 24.01.2018, rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Krajský súd v Žiline v odôvodnení svojho rozhodnutia poukázal, že vychádzajúc zo znenia ust. § 212 a § 214 novej procesnej úpravy vyplýva, že táto rovnako ako predchádzajúca právna úprava hovorí o možnosti vydania medzitýmneho rozsudku ak je to účelné, avšak ten sa môže týkať základu alebo dôvodu uplatneného procesného nároku. Prípadne, strana sporu môže navrhnúť, aby medzitýmnym rozsudkom bolo rozhodnuté, či tu je alebo nie je právo, od ktorého celkom alebo sčasti závisí rozhodnutie vo veci samej. Predmetom konania v súdnej veci je určenie neúčinnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy, ktorou malo dôjsť k ukráteniu uspokojenia vymáhateľnej pohľadávky žalobcu ako veriteľa voči jeho dlžníkovi C. T.. Hmotnoprávna úprava inštitútu odporovateľnosti podľa ust. § 42a Občianskeho zákonníka umožňuje žalovanému založiť svoju obranu proti odporovacej žalobe na tvrdeniach a dôkazoch, že vymáhateľná pohľadávka žalujúceho veriteľa voči dlžníkovi zanikla (napr. započítaním). Ak by totiž bola takáto obrana žalovaného úspešná, súd by musel odporováciu žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť. Následkom úspešného odporovania je tzv. relatívna neúčinnosť právneho úkonu voči ukrátenému veriteľovi, to znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku. Základom uplatneného nároku je tak dosiahnutie relatívnej neúčinnosti právneho úkonu, od vyriešenia tejto otázky však nezávisí následne ďalšia otázka týkajúca sa prípadnej výšky plnenia, tá sa v takejto veci nerieši. Z charakteru predmetu konania tak možno dospieť k záveru, že vydanie medzitýmneho rozsudku v tomto prípade do úvahy neprichádza. Primárne je treba prihliadnuť na to, že určenie zániku pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi C. T. je tzv. prejudiciálnou otázkou, čiastočnou, ktorej vyhodnotenie je dôležité z hľadiska posúdenia aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, táto otázka nemôže byť predmetom medzitýmneho rozsudku, nakoľko nie je tzv. základom uplatneného nároku. Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov doterajšej súdnej praxe ako aj právnej teórie, aj v prípade novej právnej úpravy (ktorá ako vyplýva z dôvodových správ vychádza z doterajšej právnej úpravy), nemožno rozhodnúť o "čiastkovom" práve strán sporu. V zmysle ust. § 214 ods. 2 musí ísť o určenie práva od ktorého sa odvíja nárok, ktorého sa v konaní žalobca domáha voči žalovanému, musí ísť teda o právo týkajúce sa strán sporu. Rozhodnutie, ktoré urobil okresný súd sa netýka práva medzi stranami sporu, ale práva medzi žalobcom a treťou osobou, jeho dlžníkom. Už len z charakteru súdneho rozhodnutia, ktoré je záväzné pre strany sporu t.j. pôsobí inter partes možno ustáliť, že týmto nemôže byť rozhodnuté vo vzťahu k niekomu, kto stranou sporu nie je. Okresný súd tak nepostupoval správne, pokiaľ tieto skutočnosti nevyhodnotil. Odvolací súd preto medzitýmny rozsudok, na vydanie ktorého neboli splnené zákonné podmienky, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Okresný súd bude ďalej v konaní pokračovať, vec prejedná a rozhodne o podanej žalobe. V novom rozhodnutí rozhodne aj o náhrade trov tejto časti konania (§ 396 ods. 3 CSP).

7. Následne žalovaná vo svojom podaní doručeným tunajšiemu súdu dňa 16.10.2018 uviedla, že uznesením Krajského súdu v Žiline č. k. 6CoE/32/2018 zo dňa 28.06.2018 bolo potvrdené uznesenie Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Er/583/2017-66 zo dňa 26.09.2017. Aj Krajský súd v Žiline konštatoval zánik predmetných vzájomných pohľadávok žalobcu a dlžníka C.a T. započítaním. Krajský súd v Žiline zároveň konštatoval, že tvrdenia žalobcu U. W., týkajúce "nemožnosti vyjadriť sa k uplatňovanému nároku, nesprávnosti pri doručovaní rozhodnutia a pod.", ktoré sa viažu ku konaniu vedenému na Okresnom súde Ružomberok pod sp.zn. 8Cb/15/2015-95, nemôžu mať dopad na právoplatnosť a vykonateľnosť rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015. V dôsledku toho bola uvedená exekúcia uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Er/583/2017-134 zo dňa 06.09.2018 zastavená. Toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňom 13.09.2018 a vykonateľnosť dňom 12.09.2018.

8. Následne právny zástupca žalobcu vo svojom vyjadrení na pojednávaní zotrval na všetkých doterajších argumentoch. Poukázal najmä na závery krajského súdu, ktorý v predmetnej veci zrušil

rozhodnutie súdu prvej inštancie a uložil mu povinnosť skúmať, či prišlo k zániku pohľadávky žalobcu započítaním alebo nie. V tomto smere argumentoval aj žalobca, kedy predkladal dôkazy o tom, že už v čase postúpenia pohľadávky na p. T. pohľadávka neexistovala, nakoľko bola uhradená. Pokiaľ ide o podania, ktoré boli doručené na pojednávaní, najmä s odkazom na rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok ako exekučného súdu v prejednávanej veci, ktorý zastavil exekučné konanie o vymoženie pohľadávky oprávneného žalobcu proti povinnému C. T. uviedol, že toto rozhodnutie nerieši otázku platnosti zániku pohľadávky. Súd skúmal alebo konštatoval, že toto nie je oprávnený riešiť. Naďalej preto trval na tom, že otázku, či v čase postúpenia pohľadávky, ale aj v čase sporného prevodu pohľadávky existovala alebo nie, môže riešiť len tunajší súd. Doplnenie tejto argumentácie poukazujeme aj na to, že po rozhodnutí Krajského súdu v Žiline v prejednávanej veci podal žalobca v exekučnom konaní v procesnom postavení oprávnený C. T., povinný U. W., vedené Okresným súdom Bratislava II. návrh na odklad exekúcie, kde argumentoval práve závermi uvedenými v odôvodnení rozhodnutia Krajského súdu v Žiline, pričom Okresný súd Bratislava II. rozhodol o povolení odkladu do právoplatného skončenia predmetného konania. Je pravda, ako uviedol žalovaný, resp. jeho pr.zást., že toto konanie z hľadiska rozhodnutia o povolení odkladu nie je zatiaľ právoplatne skončené, nakoľko povinný podal voči nemu opravný prostriedok. Kľúčovým je posúdenie právomoci exekučného súdu, to znamená nemôže spochybňovať materiálnu vykonateľnosť a právoplatnosť exekučného titulu. To vyplýva z oboch rozhodnutí, na ktoré poukázala právna zástupkyňa žalovanej a ktoré sa týkali námietok a ktoré boli výsledkom exekučných konaní medzi p. W.m a p. T.. Súd sa nezaoberal skutočnosťami, ktoré boli argumentované práve v tomto konaní a o ktorých by mal rozhodnúť tunajší súd. Tento argument podporuje aj rozhodnutie Krajského súdu v Žiline, kde sa konštatuje, že je to práve tunajší súd, ktorý má skúmať otázku zániku pohľadávky žalobcu a zároveň to potvrdzuje aj rozhodnutie Okresného súdu Bratislava II. o povolení odkladu do skončenia tohto konania vzhľadom na otázky, ktoré sa majú v tomto konaní riešiť. Pokiaľ sa týka citovaných ustanovení CSP, podľa ich názoru ani jedným týmto rozhodnutím nie je založená prekážka veci rozhodnutej vo vzťahu k prejudiciálnej otázke, ktorá sa rieši v predmetnom konaní. Rovnako ani rozsudok Okresného súdu Ružomberok, ktorý založil pohľadávku, ktorá bola následne započítaná voči pohľadávke žalobcu, nezakladá prekážku res judicate voči prejudiciálnej otázke v predmetnom konaní. Pokiaľ ide o právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutia, je rozhodujúce, že podľa civilného sporového práva platí subjektívna záväznosť rozhodnutí, to znamená právoplatné rozhodnutia sú záväzné len medzi sporovými stranami s výnimkou statusových vecí a prípadov, kedy to ustanovuje CSP. Súd by mal vychádzať z rozhodnutí, ktoré boli žalovaným predložené. K tomuto tvrdeniu žalovanej uviedol, že áno mal by vychádzať, ale to neznamená, že pokiaľ má k dispozícii skutočnosť a dôkazy, ktoré nezohľadnil rozhodujúci súd, že by nemal na ne prihliadať. Preto považujú žalobu za dôvodnú a majú za to, že je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu.

9. Právna zástupkyňa žalovanej vo svojom vyjadrení na pojednávaní reagovala, že v rámci prejudiciálnej otázky súd v tomto spore bude preskúmať existenciu pohľadávky. Podľa ich názoru pohľadávka zanikla a majú za to, že súd môže k tomu dospieť na základe právoplatných a vykonateľných rozsudkov. Pokiaľ tvrdil právny zástupca žalobcu, že v exekučných konaniach, kde sa rozhodovalo o námietkach p. T. ako povinného, že pohľadávka zanikla započítaním, tak týmto námietkam bolo vyhovené, čo potvrdil aj Krajský súd v Žiline. Právny zástupca žalobcu tvrdil, že exekučné súdy sa nezaoberali započítaním a preto by mal započítanie preskúmať tento súd, s čím sa ale oni nestotožňujú. Poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Er/583/2017-606 zo dňa 26.09.2017, body 16. a 18., kde je uvedený záver, že pohľadávka zanikla započítaním, t.j. jednostranným právnym úkonom povinného zo dňa 13.10.2016. Uvedené rozhodnutie preskúmaval aj krajský súd rozhodnutím 6CoE/32/2018 zo dňa 28.06.2018, kde v bode 18 konštatoval, že skutočnosť, že pohľadávka oprávneného vyplývajúca z rozsudku Okresného súdu Ružomberok 7C/52/2012-527 z 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 z 26.08.2016 zanikla započítaním jednostranným právnym úkonom povinného z 13.10.2016. V bode 20. krajský súd dôvodil tak, že argumentáciu oprávneného týkajúcu sa postupu Okresného súdu Ružomberok v konaní 8Cb/15/2015 odvolací súd vyhodnotil ako irelevantnú vo vzťahu k prejednávanej otázke. Ešte poukázala, že vedie sa tu druhé exekučné konanie, kde oprávneným je p. T. žalobca je povinným, kde žalobca vzniesol námietky voči predmetnej exekúcii, kde opätovne poukazoval, že nedošlo k platnému započítaniu pohľadávok. Jeho námietky boli zamietnuté. Rozhodoval Okresný súd Bratislava II. svojím uznesením č.k. 55Er/3815/2016 zo dňa 05.06.2017. Poukázal na body 29. a 30. predmetného uznesenia, kde je tiež konštatované, že zákonné znaky započítania podľa § 580 Občianskeho zákonníka boli splnené. Je nepochybné, že povinnému v odvolacom konaní pred krajským súdom, pokiaľ sa týka exekúcie, ktorú podal p. T. voči žalobcovi o vymoženie svojej pohľadávky, tak je pravda, že bol povolený odklad, p. T. podal opravný prostriedok a

bolo mu vyhovené. Krajský súd v Bratislave zrušil rozhodnutie o povolené odkladu, opätovne Okresný súd Bratislava II. povolil odklad a p. T. opätovne podal opravný prostriedok, momentálne je to v štádiu odvolacieho konania. Majú za to, že čaká sa na výsledok tohto konania.

10. Súd sa v rámci vykonaného dokazovania oboznámil s uznesením Okresného súdu Ružomberok č.k. 5Er/583/2017-134 zo dňa 06.09.2018 v exekučnej veci oprávneného U. W., bytom T. XXXX/XX, F. - U., proti povinnému C. T., bytom N. XXX, v konaní pre vymoženie sumy 17.600,00 eur s príslušenstvom o zastavení exekúcie, aj s uznesením Krajského súdu v Žiline č.k.6Co/32/2018-118 zo dňa 28.06.2018 - potvrdenie uznesenia Okresného súdu Ružomberok 5Er/583/2017-66 zo dňa 26.09.2017, ktorým vyhovel námietkam povinného proti exekúcii.

11. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový a právny stav:

Podľa § 42a ods.1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) Veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkove právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

(2) Odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

Podľa § 226 CSP, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

Podľa § 228 ods.1 CSP, výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre strany a pre tých, ktorí sa stali právnyimi nástupcami strán po právoplatnosti rozsudku, ak nie je ustanovené inak.

Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

Podľa § 580 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 526 ods.1 veta prvá Občianskeho zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi.

Podľa § 524 ods.1,2 Občianskeho zákonníka:

(1) Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

(2) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 194 ods.1,2 písm. c) CSP:

(1) Otázkou, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa § 193, môže súd posúdiť sám, nemôže však o nej rozhodnúť.

(2) Ak bolo o otázke podľa odseku 1 rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia.

Podľa čl. 2 ods. 1,2 Základné princípy CSP:

(1) Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty.

(2) Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

12. V tomto konaní domáhal sa žalobca voči žalovanej určenia právnej neúčinnosti právneho úkonu - darovacej zmluvy uzatvorenej medzi darcami C. T., Y. T. a obdarovanou, žalovanou, predmetom ktorej boli nehnuteľnosti označené v petite žaloby. Účelom odporovateľnosti ako inštitútu občianskeho práva je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými znižuje svoj majetok na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe (tzv. relatívna neúčinnosť), ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, ako by k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Odporovať možno len úkonom dlžníka. Dlžníkov právny úkon musí ukraťovať uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, čo predpokladá také skrátenie (zmenšenie) majetku, ktoré bráni uspokojeniu pohľadávky v celom rozsahu alebo aspoň z časti. Ďalšími predpokladmi odporovateľnosti sú: a) ak k právnemu úkonu, ktorému sa má odporovať, došlo v posledných 3 rokoch; b) právny úkon bol urobený s úmyslom ukrátiť veriteľa, ak tento úmysel bol druhej strane známy; c) úmysel ukrátiť veriteľa sa predpokladá pri právnych úkonoch, ktorými boli veriteľa dlžníka ukrátení a ku ktorým došlo medzi dlžníkom a blízkymi osobami alebo ktoré dlžník urobil v prospech týchto osôb. O neúčinnosti právneho úkonu musí rozhodnúť súd v občianskoprávnom konaní. Aktívna legitímácia v konaní prislúcha veriteľovi, ktorý bol ukrátený napadnutým právnym úkonom za predpokladu, že má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku. Pasívnu legitímáciu v konaní má ten, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech. Lehota na podanie odporovacej žaloby je prekluzívna.

13. Súd skúmal splnenie vyššie uvedených predpokladov odporovateľnosti právneho úkonu - predmetnej darovacej zmluvy. Predmetom odporovateľnosti sú právne úkony a podstatné je, že ide o právny úkon, ktorým sa zhoršuje možnosť veriteľa na uspokojenie jeho pohľadávky. Postačuje, že ide o také úkony, ktoré znižujú majetkovú podstatu dlžníka na úkor veriteľa. Medzi takéto úkony možno zaradiť aj darovaciu zmluvu (bezodplatný prevod vlastníctva). Odporovať možno len úkonom dlžníka, len dlžník totiž môže ukrátiť nároky veriteľa, to znamená ak iná osoba než dlžník urobí úkon, ktorým by sa ukrátili práva veriteľa, nemá to za následok vznik odporovateľnosti. Žalobca v žalobe tvrdil, že má vymáhateľnú pohľadávku voči svojmu dlžníkovi C. T., t.č. je už judikovaná - bola priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016, právoplatným dňom 07.10.2016, ktorým súd uložil C. T. povinnosť zaplatiť U. W. sumu vo výške 17.600,00 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 17.600,00 eur od 01.02.2012 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti výroku tohto rozsudku. Obrana žalovanej v tomto spore spočívala v prvom rade v jej tvrdení, že t.č. už žalobca nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi C. T. a preto nie je oprávnený domáhať sa neúčinnosti predmetnej darovacej zmluvy s poukazom na skutočnosť, že táto pohľadávka žalobcu voči C. T. zanikla započítaním. Podľa názoru žalobcu započítanie pohľadávok vykonané C. T. je neplatné. Súd konštatuje, že otázka existencie pohľadávky žalobcu voči dlžníkovi C. T. tak, ako bola vyššie označená, je medzi stranami sporná. Ide o otázku prejudiciálnu, čiastočnú, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, môže byť predmetom samostatného konania, aj v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu - v prípade úspešnosti obrany žalovanej súd by musel odporovaciu žalobu pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zamietnuť. Žalovaná v spore tvrdila, že pohľadávka žalobcu voči dlžníkovi C. T. priznaná súdom zanikla započítaním s pohľadávkou C.a T. voči žalobcovi. Ide o pohľadávku C.a T. voči žalobcovi vo výške 43.430,00 eur spolu s príslušenstvom, a to úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 4.280,00 eur od 17.04.2011 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 39.150,00 eur od 01.06.2011 do zaplatenia, spolu s nárokom na náhradu trov konania vo výške 781,50 eur a trov právneho zastúpenia vo výške 1.925,65 eur. Pôvodne táto pohľadávka patrila spoločnosti Helios s.r.o., so sídlom N. XXX, 034 71 N., IČO: 31605257 a bola aj judikovaná, priznaná rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015. Následne C. T. ju nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej dňa 24.07.2015 medzi pôvodným veriteľom Helios s.r.o. ako postupcom a C. T., novým veriteľom, ako postupníkom, ktorá skutočnosť bola oznámená postupcom žalobcovi listom zo dňa 24.07.2015. C. T. realizoval jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 13.10.2016 adresovaným žalobcovi, ktorý mu bol doručený dňa 20.10.2016, keď započítal vzájomné pohľadávky, a to pohľadávku žalobcu voči nemu priznanú rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/522/2012-527 zo dňa 29.09.2015 vo výške 17.600,00 eur s príslušenstvom a jeho pohľadávku voči žalobcovi priznanú rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015 vo výške 43.430,00 eur s príslušenstvom (pôvodne pohľadávka patriaca Helios s.r.o.), čím pohľadávka žalobcu zanikla. Tieto skutočnosti mal súd preukázané listinami predloženými žalovanou, a to zmluvou o postúpení pohľadávky uzavretou medzi postupcom Helios s.r.o. a postupníkom C. T. dňa 24.07.2015, ako aj oznámením postupcu Helios s.r.o.

žalobcovi U. W. o postúpení pohľadávky listom zo dňa 24.07.2015. Súd má za to, že sú splnené zákonné podmienky postúpenia pohľadávky požadované ustanovením § 524 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Osobitne súd zdôrazňuje, že k postúpeniu pohľadávky došlo písomnou zmluvou, na základe ktorej namiesto doterajšieho veriteľa Helios s.r.o. nastúpil do trvajúceho záväzku nový veriteľ C. T.. Na platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky sa nevyžaduje súhlas dlžníka. Nevyhnutným predpokladom postúpenia pohľadávky je, že musí ísť o pohľadávku určitú a existujúcu. V tomto smere v danom prípade nie sú žiadne pochybnosti, v čase postúpenia pohľadávky, t.j. ku dňu 24.07.2015 bola táto pohľadávka judikovaná (rozsudkom súdu právoplatným dňom 18.07.2015), teda C. T. na základe postúpenia pohľadávky stal sa veriteľom namiesto obchodnej spoločnosti Helios s.r.o., keď pohľadávku nadobudol s príslušenstvom a všetkými právami, ktoré sú s ňou spojené a dlžník U. W. bol povinný plniť už novému veriteľovi, t.j. C. T., len čo sa o postúpení pohľadávky dozvedel, t.j. na základe oznámenia o postúpení pohľadávky, ktoré mu bolo doručené dňa 22.01.2016.

14. V nadväznosti na uvedené došlo zo strany C.a T. k jednostrannému právnomu úkonu označenému ako Jednostranné započítanie pohľadávok podľa § 580 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 13.10.2016 adresovaným žalobcovi, ktorý mu bol doručený dňa 20.10.2016. S poukazom na znenie ust. § 580 Občianskeho zákonníka započítanie predstavuje spôsob zániku navzájom sa kryjúcich pohľadávok veriteľa a dlžníka, pričom zánik nastáva okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie a boli splnené všetky podmienky na to potrebné. Podmienkou započítania je, že ide o dva záväzky medzi tými istými subjektmi, keď je veriteľ jednej pohľadávky súčasne dlžníkom druhej pohľadávky a dlžník naopak (vzájomnosť pohľadávok). Plnene musí byť rovnakého druhu. Pohľadávky musia byť spôsobilé na započítanie. K započítaniu nedochádza automaticky, len čo sa pohľadávky stretli, ale vyžaduje sa na to právny úkon niektorého z účastníkov záväzkového právneho vzťahu. Musí ísť o prejav adresovaný druhému účastníkovi, z ktorého je zrejme, ktorá pohľadávka a v akom rozsahu sa uplatňuje na započítanie proti pohľadávke veriteľa. Započítanie je jednostranný právny úkon, na ktorý sa nevyžaduje súhlas druhého účastníka, preto ho možno vykonať aj proti jeho vôli. Započítací prejav možno uplatniť, keď sa pohľadávky stretli, a to od okamihu splatnosti pohľadávky, ktorá sa stala splatnou ako posledná a vtedy dôjde k zániku pohľadávok v dôsledku započítania v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Ak je niektorá z nich vyššia, zaniká len do výšky započítavanej protipohľadávky. Z obsahu označenej listiny vyplýva, že ide o jednostranný právny úkon C.a T. voči žalobcovi U. W. - započítací prejav, z ktorého je zrejme, že C. T. si voči U. W. jednostranne započítava vzájomné pohľadávky, keď uplatnil na započítanie jeho pohľadávku voči U. W., priznanú ešte pôvodnému veriteľovi Helios s.r.o. rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015 vo výške 43.430,00 eur s príslušenstvom, vyčíslená ku dňu započítania v celkovej výške 67.780,19 eur proti pohľadávke veriteľa U. W. voči nemu ako dlžníkovi priznanú rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/52/2012-527 zo dňa 29.09.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č.k. 8Co/39/2016-582 zo dňa 26.08.2016 vo výške 17.600,00 eur s príslušenstvom, vyčíslená ku dňu započítania vo výške 25.051,31 eur, a to vo výške, v ktorej sa vzájomne kryjú, t.j. vo výške 25.051,31 eur. K zániku pohľadávok v dôsledku započítania dochádza okamihom splatnosti poslednej pohľadávky v rozsahu, v akom sa navzájom kryjú. Súd konštatuje, že sú splnené podmienky započítania v zmysle § 580 Občianskeho zákonníka. Na základe uvedeného súd ustálil, že žalobca už nemá žiadnu vymáhateľnú pohľadávku voči dlžníkovi C. T., žalobca nie je aktívne legitimovaný v tomto spore, teda nie je splnená zákonná podmienka pre určenie neúčinnosti právneho úkonu Preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto tohto rozsudku, teda žalobu zamietol v celom rozsahu.

15. K námietke žalobcu, že pohľadávka žalobcu voči C. T. nezanikla započítaním, nakoľko pohľadávka C.a T. voči žalobcovi bola uplatňovaná neoprávnene, keďže C. T. ako jediný konateľ a jediný spoločník spoločnosti Helios s.r.o. mal vedomosť o tom, že táto pohľadávka už bola uhradená, túto pohľadávku si uplatnil na súde duplicitne a vydanie rozsudku dosiahol „procesným úskokom“, keď v konaní úmyselne zamlčal, že uplatňovaný nárok bol už zaplatený a následný procesný postup žalobcu (návrh na obnovu konania) bol bezúspešný vzhľadom ku skutočnosti, že spoločnosť Helios s.r.o. zanikla, zároveň boli uvádzané skutočnosti spochybňujúce právoplatnosť rozsudku vo veci vedenej tunajším súdom pod sp.zn. 8Cb/15/2015 z dôvodu jeho nedoručenia U. W., súd poukazuje, že v zmysle ust. § 226 CSP právoplatnosť rozsudku je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia. Zásadná nezmeniteľnosť súdneho rozhodnutia je vykladaná ako pravidlo, že právoplatný rozsudok zmenený byť nemôže (výnimka je prípustná v súvislosti s uplatnením mimoriadneho opravného prostriedku). Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 8Cb/15/2015-95 zo dňa 25.05.2015, ako vyplýva z vyznačenej doložky právoplatnosti a vykonateľnosti, nadobudol

právoplatnosť dňom 18.07.2015, teda tento rozsudok zmenený byť nemôže. Ďalej súd zdôrazňuje s poukazom na ust. § 230 CSP, že ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova. Toto ustanovenie zakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci (prekážka rei judicatae), to znamená v tomto prípade pokiaľ pohľadávka Helios s.r.o. voči U. W. bola priznaná právoplatným rozhodnutím súdu, nemôže sa súd viac touto otázkou zaoberať, nemôže ju prejednávať a rozhodovať znova, a to ani ako otázku predbežnú vo vzťahu k uplatnenému nároku na vyslovenie právnej neúčinnosti darovacej zmluvy, keďže právoplatný rozsudok s poukazom na ust. § 228 ods.1 CSP je záväzný inter partes, teda pre strany sporu a ich právnych sukcesorov, v tomto prípade pre C.a T., ktorý je právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Helios s.r.o. (veriteľ) a U. W. (dlžník) a je neprípustné a v rozpore so zákonom, pokiaľ tento rozsudok je záväzný pre C.a T. a U. W. /strany sporu, resp. právny nástupca strany sporu sp.zn. 8Cb/15/2015/, aby v prebiehajúcom spore o určenie neúčinnosti darovacej zmluvy, hoci medzi inými stranami sporu, sa táto vec začala prejednávať opätovne. Predmetné konanie sp.zn. 8Cb/15/2015 je právoplatne skončené a sporná otázka, ktorá bola predmetom konania medzi stranami tohto sporu, je vyriešená, rozsudok zaväzuje strany sporu U. W. a C.a T. a preto súd má za to, že U. W. nemôže sa už domáhať nového prejednania tejto spornej otázky. Súd poznamenáva, že žalovaná, pre ktorú tento rozsudok záväzný nie je, to nežiadala. Navyiac je žiadúce, aby súd v zásade vychádzal z rozhodnutí iných súdov, resp. iných kompetentných orgánov vzhľadom na požiadavku, aby orgány verejnej moci v zásade rozhodovali v rovnakých otázkach zásadne rovnako a len v odôvodnených prípadoch pristúpil k ich korekcii. Preto súd sa nemôže zaoberať otázkami v zmysle návrhu žalobcu týkajúcimi sa správnosti výroku rozhodnutia vo veci samej, resp. otázok doručovania rozsudku žalobcovi, vyznačenia právoplatnosti rozsudku, keď táto vec bola prejednaná a rozhodnutá a mohla byť predmetom prieskumu v konaní o riadnom, resp. mimoriadnom opravnom prostriedku, k zmene tohto rozsudku však nedošlo. Súd tieto námietky žalobcu považoval za irelevantné a pri svojom rozhodovaní ich zohľadnil nemohol. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu, že pohľadávka obchodnej spoločnosti Helios s.r.o. voči žalobcovi v čase jej postúpenia neexistovala a teda nemohlo prísť ani k jej postúpeniu na C.a T. ani k jej započítaniu. Vzhľadom na uvedené ani nepripadalo do úvahy zaoberať sa skutkovými tvrdeniami strán týkajúcimi sa úhrady faktúr /v čase pred právoplatnosťou rozsudku/ v súvislosti s pohľadávkou spoločnosti Helios s.r.o. voči U. W., čo bolo už predmetom konania vedeného Okresným súdom Ružomberok pod sp.zn. 8Cb/15/2015.

16. Rozhodnutia exekučných súdov k otázke zániku pohľadávky žalobcu voči C. T. podľa názoru súdu nemajú zásadný význam pre posúdenie tejto právnej veci, hoci exekučné súdy si posudzovali rovnakú otázku prejudiciálne /s rovnakým záverom ako konajúci súd v tomto spore/ - vyplynulo to z odôvodnenia rozhodnutí, je nutné zdôrazniť, že sa tak stalo vždy v exekučnom konaní, a to či už v rámci rozhodovania o námietkach proti exekúcii, resp. o zastavení exekúcie. Teda je zrejmé, že nejde o rozhodnutie vo veci samej, neexistuje k tejto otázke rozsudok súdu. Bolo preto na konajúcom súde v tomto spore o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu vyriešiť túto otázku prejudiciálne. Na druhej strane súd zdôrazňuje zachovanie princípu právnej istoty v zmysle čl. 2 CSP - Základné princípy, v zmysle ktorého každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ak jej niet, že bude rozhodnutý spravodlivo. V tomto kontexte by právne posúdenie totožnej prejudiciálnej otázky zániku pohľadávky žalobcu voči C. T. na základe tých istých skutkových okolností súdmi v rôznych konaniach v zásade nemalo byť rozdielne.

17. Pokiaľ žalobca navrhol vykonanie dôkazov, a to výsluchov žalovanej a C.a T., oboznámenie s originálmi príjmových pokladničných dokladov preukazujúcimi úhradu pohľadávky spoločnosti Helios s.r.o. žalobcom, súd zamietol tieto návrhy žalobcu na vykonanie dôkazov, nakoľko ide o návrhy na vykonanie dôkazov nedôvodné, nadbytočné, vzhľadom na vyššie uvedené právne posúdenie súdu. K výsluchu C.a T. a oboznámeniu s uvedenými príjmovými pokladničnými dokladmi súd poukazuje, že v nadväznosti na právoplatnosť rozsudku tunajšieho súdu vo veci vedenej pod sp.zn. 8Cb/15/2015 opätovné prejednávanie, resp. prieskum a rozhodovanie ohľadom existencie pohľadávky spoločnosti Helios s.r.o. voči žalobcovi nie je zo zákona možné. Navyiac výsluch žalovanej vzhľadom k záveru súdu o neexistencii vymáhateľnej pohľadávky žalobcu voči C. T. je dôkaz nadbytočný a nehospodárny.

18. Pokiaľ právny zástupca žalobcu žiadal pojednávanie v závere odročiť z dôvodu poskytnutia priestoru na písomné vypracovanie záverečnej reči, súd tomuto návrhu nevyhovel s poukazom na ust. § 182 CSP, vyzval strany na zhrnutie svojich názorov a vyjadrenie sa k dokazovaniu a právnej stránke veci, nakoľko mal za to, že vzhľadom na doterajší priebeh tohto sporu a tiež priebeh posledného pojednávania

nebolo potrebné poskytnúť viac priestoru, čomu nasvedčuje skutočnosť, že právny zástupca žalobcu sa vyjadroval na pojednávaní priebežne ku všetkým relevantným skutkovým a právnym otázkam.

19. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP tak, že priznal žalovanej, ktorá bola v spore úspešná v celom rozsahu, nakoľko súd žalobu zamietol v celom rozsahu, na rozdiel od žalobcu, ktorý v spore úspech nemal žiaden, nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Podľa § 262 ods.1,2 CSP:

(1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

(2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku súdu prvej inštancie možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Ružomberok písomne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods.1,2 CSP) - a) ktorému súdu je určené, b) kto ho robí, c) ktorej veci sa týka, d) čo sa ním sleduje, e) podpis, a ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania - uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods.1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods.3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na uskutočnenie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.